

Week

Duffy

Endlessly

cd pop

●●●○○

Na het succes van haar debuut-cd *Rockferry* (2008), waarop zangeres Duffy met bewerkelijke arrangementen de *blue eyed soul*-stijl van zangeressen als Dusty Springfield nieuw leven in blies, zet ze deze lijn op haar tweede cd niet voort. Niet alleen werden de handlangers verwisseld (Suede-gitarist Bernard Butler maakte plaats voor Amerikaanse liedjesschrijver Albert Hammond senior, onder andere bekend van de klassieker *The Air that I Breathe* van The Hollies); ook de emotie klinkt, vergeleken met *Rockferry*, minder schrijnend. *Endlessly* is voor het hele gezin: zwijmelmuziek, dansmuziek, gebroken hartenmuziek. De teksten zijn soms afgezaagd ('*Every time I see you go by / I break down and cry*' in *Breath Away*), en soms houdt Duffy's bijzondere kreunstem te lang aan, in een onstuitbare kolk van vibraties. Maar daar staan liedjes tegenover waarin Duffy laat horen dat elegant verlangen nog altijd haar sterke punt is.

HESTER CARVALHO

Al Wa' Debt

Va Fan Fahre

cd wereldmuziek

●●●○○

Ooit begonnen als Balkanpretblaasorkest heeft het Belgische Va Fan Fahre de oversteek gewaagd naar Noord-Afrika. De blazers zijn uitgebreid met Arabische percussie, elektrische gitaar, keyboard en synthesizer – maar bovenal met zangeres Aïsha Haskal. Ze zwalken van vijftiger jaren filmmuziek naar heftig kronkelende Arabische dance die ze extra verhitten met ruimhartige blaaspartijen. Bij wijze van omlijsting duiken ze de elektronica in, aan de hand van digitale basdreunen en muzikale ruis. De meerstemmige arrangementen zijn al even onweerstaanbaar als de zang van Haskal. Ze laat haar stem licht om de melodieën heen krullen, om dan fel uit te halen alsof ze je hart terstond in vlammen wil doen uitbarsten.

RENÉ VAN PEER

Cassandra Wilson

Silver Pony

cd jazz

●●●○○

Zangeres Cassandra Wilson is op haar best als ze alles wat hoort en moet los laat. Weg dus van de heersende, rijk georkestreerde praljazz. Vooral in jazz in de bluestradities klinkt Wilson sensueel en puur. Een 'echte' stem met een verhaal. Op *Silver Pony*, een album waarop ze afscheid neemt van haar overleden moeder, mengt ze Delta Blues, jazz uit New Orleans en pop. Het is een hybride album, met een selectie

Duffy Foto AP

van tijdens haar Europese tournee opgenomen nummers (het instrumentale *A Night in Seville*) met studio-opnames in New Orleans. Het geheel klinkt bezielend en doorleefd, niet in de minste plaats .door de verzameling krachtige musici die de sfeer precies aanvoelen. En natuurlijk de stem van Wilson, laag en hees, spelend met het ritme in tekst en muziek. Knap hoe Wilson klassieke nummers voorziet van een nieuwe ziel. Zoals het veel uitgevoerde *Went Down to St. James' Infirmary* aangevoerd door een jenglend groovy gitaariffje, de popstukken *Blackbird* van The Beatles, en het van Billy Holiday bekende *Lover Come Back To Me*. Slotnummer *Watch the Sunrise* is het cadeautje van dit album: een fijn tweestemmig duet met soulzanger John Legend.

AMANDA KUYPER

Philippe Jaroussky

Caldara in Vienna

cd klassiek

●●●○○

Countertenor Philippe Jaroussky begon als mannelijke sopraan (ná zijn stembreuk) en leefde zijn grootste successen in virtuoos cas-

tratenrepertoire. Veel minder geslaagd was een recent uitstapje naar liederen uit de Franse romantiek, waarvan de erotiek en de symbolische gelaagdheid botste met zijn mannelijkheid. Op zijn nieuwste cd *Caldara in Vienna* zingt Jaroussky met zijn spectaculair soepele altstem de ene na de andere aanstekelijke showaria. De componistenroem van Antonio Caldara (1671-1736), net als tijdgenoot Vivaldi een Venetiaan die in Wenen eindigde, was al wijd verbreid toen hij nog maar een twintiger was. Ook Cecilia Bartoli nam al eens aria's van hem op. Met reden, want Caldara componeerde aantrekkelijke, expressieve opera's – bedoeld ter vergroting van de glorie van het Weense hof en in die opzet zonder meer effectief. Jammer genoeg wordt ook Jaroussky (32) volwassen. Dat engelachtig ongenaakbaar pure uit zijn beginfase heeft plaatsgemaakt voor een weloverwogen geluid. Maar de uitbundigste caprioolaria's zijn onverminderd indrukwekkend. En met zijn adonisuitstraling is Jaroussky ook een van die schaarse klassieke 'sterren' die een breder publiek winnen voor oude muziek.

MISCHA SPEL